

Sverre Midjord,
valevni javnaðarflokksins í Suðuroynni skrivar

Borgarliga trúverdigheit

Í danksa blaðnum BT tann 24/2 1984 stendur grein um fólkaflokstingmannin harra Óla Breckmann: Schlüter har lagt sin skæbne í hans hænder.

Í somu grein verður sagt frá, at hesin maður hevur fingið eina rúgvu av persónligum stemmum, »ti hann av og á hevur verið á fundi hjá «Kristus er svar-ið».

Um so er, at hesin maður gongur inn fyri tí, sum hesin bólkur stendur fyri, so hevði ein roknað við einum meira reiðiliga politikk.

Men so er ikki, tí í somu grein verður sagt:

Med hensyn til socialisme, er jeg klar over, hvem der bliver qvislinger og stikkere i en kommende konflikt: det er dem, der sympiriserer med djævelens repræsentanter øst for jern-tæppet.

Og heldur sami Óli fram, at tað er hansara og Fólkaflaksins heilaga skylda at berjast niður sosialismuna.

Og týðuliga gongur fram av teimum støðutak-anum, sum hesin maður tekur á danska fólkatingi, at um hann hevði somu

makt í føroyum, so hevði ein stórir partur av Føroya fólki fingið av at vita. Vit minnst øll, at áðrenn fólkatingsvalið, segði hesin sami Óli, at um hann ella fólkaflakurin fekk umboð valt, vildi tað ikki taka lut í donskum politikki, tað vildi ikki leggja byrðar á danska fólkið.

Men her, sum so mangar ferðir, orhildni fólkaflaksins er litið eftirfarandi.

Tí á fólkatingi 4/10 1984 sigur Óli Breckmann frá, at hann tekur undir við figgjarpolitikkinum hjá donsku stjórnini, hann hevur jú fyrr sagt frá, at

tað er hansara og floksins heilaga pligt at berjast niður socialismuna og harvið arbeiðararersluna.

Og tað ger hann og fólkaflakurin, tí eitt av teimum uppskotum, sum koma at raka tey veiku og sjúku, er gjaldið til læknarnar. Niðurskurður á teimum sosialu økjum raka sjúkrahúsverkið eisini her hjá okkum.

Tað verður í dag goldið 300 kr. fyri eina læknaviðtalu í Danmark, og henda politikk er fólkaflakurin við at stuðla.

Og næsta stigið verður at færa somu skipan inn á okkum, vit minnst eisini

uppskotið um, at gomul og sjúk vóru betur fyri, um tey lógu á einum hotell, heldur enn á sjúkrahúsi og røktarheimum.

Tann politikkur, sum fólkaflakurin stendur fyri, er avtøka av teimum sosialu rættindum føroyinga aftan á samráðingar í Danmark um sjúkrahúsverkið, segði Páll Vang, landsstýrismaður, um úrslitið.

Eitt stig á sjálvstýrisleið.

Og hvat var so sigið á sjálvstýrisleið, jú tað var avtøkan av aldurgamla rætti føroyinga at fáa ókeypis læknaviðgerð á

donskum sjúkrahúsum.

Eitt stig á sjálvstýrisleið, at tað so gongur út yvir sjúk, hevur fyri fólkaflakkin ongan týðning.

Stuðul Óla Breckmanns er á sama bógvi tilboðið frá stjórnini um sjúkragrygging, er bert fyri tey mógvandi, so her er støða fólkaflaksins púra greið.

Avtoftan av verandi sosialu tryggileikum, niðurberjan av socialismuni og harvið arbeiðarafjeldini.

Við slíkum politikkarum á odda er einki gott í væntu.

Sverre Midjord

Frið hevur eingin longur enn grannin vil

Ein hevur onkuntið fyrr lovað, at góvu tit tjóðveldismenn okkum javnaðarmonnum frið, tá skuldu tit sjálvir eisini fáa frið.

Mangan hevur tvørrað tykkum valagn, og til hetta val sær tað út til, at tit ikki vita annað til ráð at taka, enn at leggjast á javnaðarflokkin, í tí treysti, kanska at kunna nápa nakrar ivasamar atkvøður.

Hetta er litið umhugsað av tykkum, tí fara vit at minna tykkum á bert onkrar gamlar syndir, tá kann koma at standa á hjá tykkum at sópa tykkara egna flór.

Loysingarlangabbinn

Til hvørt val vóru tit vanir at draga loysingarabban

fram undan rekkjuváðini, snolla og snáka og blása dustið av, og halda hann fram fyri veljarafjeldini.

Nú tala tit mest um samráðingar um havbotn og undirgrund, heimarrætt, umboðan her, umboðan der o. s. fr. Hetta er í veruleikanum ikki annað enn vanligur heimastýrispolitikkur, tí hava tit loysingina fremst á skránni, tá koma hesi ting at fella í lag av sær sjálvum, uttan at samráðast við danir um nakað sum helst.

Tí má ein spyrja: Er loysingarabban (sum annars langt síðan er vorðin langabbi) farin heim til sínar forfedrar?

»Verkamanna-flokkur«

Ei nýtist tykkum so at speirka javnaðarflokkin

sum verkamannaflokk, og enn minni er tykkum neyðugt at fara heilt suður á Tvøroyri fyri at finna verkamannatrúppuleikar — hesi hava tit havt í yvir-mál innan tykkara egnu gátt. Tann arbeiðsgevarin ið nevnist p/f Blaðstarv man eiga met í, at fólk gjøgnum tíðina eru rýmd undan vána lønar- og arbeiðskorum, og sama Blaðstarv hevur í mong ár steytað seg fram við ófaklærdum fólki, tí tit vóru einasti arbeiðsgevari, ið aldri vildi víðurkenna ein vanligan sáttmála við avvarðandi vinnufelag?

Tjóðveldisflokkurin og »ismurnar«

Hvat skal ein siga um ein »verkamannaflokk«, ið av ótta fyri nøkrum borgarligum atkvøðum ikki torir

at nevna orðið socialismu. Gamli høvdingi er vanur at siga, at hann onga ismu hevur uttan hina føroysku ismuna — hvør hon so annars er. Karin sigur, at hon hevur onga ismu uttan optimismu, og hesa frasu hevur hon ikki so frægt sum tikið úr egnum barni, men lænt frá Vigdis Finnbogadóttir, alto made in Iceland. Floksideologurin Jákup í Skemmuni sigur, at hon-um stendst við allar ismur, alto eisini hina føroysku. Hann sigur floksins ideologi vera, at Skopuningar sjálvir eiga sínar útróðrabátar, men vælsignaður Jákup: alt síðan bátsbandið varð avtikið, hava føroyingar havt hevi at eiga útróðrabát, t. v. s. eini 150 ár áðrenn tjóðveldisflokkurin varð til.

Tjóðveldið og danating

Til hvørt fólkatingsval í eini 20 ár, trúttuðu tjóðveldismenn niður í fólk: Vit hava einki við hetta danska val at gera — ein greið og ærlig støða fyri ein loysingarflokk.

Men bráðliga ein dag vildi floksins illavorðni drongur Z. Vang ikki akta harraboð úr Kirkjubø, men stillaði upp til danating. Av hesum kom slíkur fjáltur á flokkinn, at hann alt síðan hevur lutikið í donskum valum. Snildisliga undir tí páskoti, at okkum tørvaði eina føroyska rødd á danatingi. Seinri frætta vit kanska, hvussu henda rødd royndist í ávikum.

Norrøna ráðið

Sum øllum kunnugt var

tað P. M. Dam, sáli, ið við sínum framúrskarandi samráðingargávu, gjøgn um bakdyrnar fekk gloppað okkum hurðina til Norrøna Ráðið.

Hetta fór fram undir miklum mótmælum úr Føroyum, serliga frá tjóðveldismonnum, ið kvøðu sína gomlu visu um føroyskar uppgávukonur og danskan kolonipolitikk — hetta var jú undir »Sjálvstýrislandsstýrinum«.

Tíverri doyði P. M. Dam áðrenn hetta verk var fullført, sum so mangt annað.

Men tá norrønu dynnar fóru gloppaðar so mikið at gangast kundi um tær, vóru tjóðveldismenn, sum vant, teir fyrstu at sleppa sær inn um, og hava alt síðan dusað sær har.

At teir samstundis hava fingið væl burtur úr hug-